

מתודעת הפחד לתודעה האהבה

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-18.6.22

אם כן, שלום.

אם כן, אנו מתחילים מפגש נוסף בדרך זו, הזדמנות נוספת לעסוק במתרחש, בתהפוכות שמתקיימות בעולם זה של בני האדם.

אנו מבקשים במפגש זה לעסוק במאבק. זה אשר התחיל את הכול, זה אשר יסיים את הכול, שתמיד היה, ונמצא, ואולי גם יהיה.

אם מסתכלים על עולם זה של בני אדם, מנקודת מבט שהיא איננה לינארית, אז אפשר לחבור בנקודת זמן זו, ברגע זה ממש, לכל המאבקים שהתקיימו אי פעם, משום שכל המאבקים מתקיימים כעת. באותה מידה ניתן לחבור ברגע זה ממש לכל השלום שיהיה אי פעם, שכן כל השלום שמתקיים ושיהיה, מתקיים כעת. הכול נמצא, הכול זמין, הכול נגיש. המאבק נגיש וכך גם השלום.

מהי הנטייה שלכם בזמן זה ובכלל? לאן נושבת הרוח שלכם? לא רוח האלוהים, לא הרוח במובן הקולקטיבי, האבסולוטי של המילה, אלא הרוח האינדיבידואלית, זו המונעת מתוך מי שאתם. לאן הרוח הזו נושבת? לאן אתם נעים? כל אחד עבור עצמו, זו השאלה.

האם אתם נעים אל תוך מאבק או אל תוך שלום? מי אתם בוחרים להיות בזמן הזה? מי אתם בוחרים להיות בהמשך?

הכול נמצא, הכול זמין. המאבק שתמיד היה, השלום שתמיד יהיה. אתם נמצאים ומכילים הכול ברגע זה ממש. אתם יכולים לחבור אל המאבק, לזהות כיצד הוא מתקיים בתוכם גם ברגע זה ממש, ואתם יכולים לחבור אל השלום ולזהות כיצד זה מתקיים בתוכם ברגע זה ממש, וכך לבחור בין מאבק לבין שלום.

המאבק היה תמיד, מנקודה מסוימת בהיסטוריה האנושית, וגם בהיסטוריה שקדמה לזו האנושית. המאבק היה.

היצירות של הפחד

בלידה של הוויות אל כדור הארץ, מתוך המוחלט אל היחסי, בלידה הזו ישנו תסכול, בלידה הזו ישנה שכחה, שכחה המתרחשת בהדרגה, שכחה של המוחלט והסתגלות אל היחסי.

בזמנים, בעידנים לפני שהפחד נכנס לכדור הארץ, המעבר מהמוחלט אל היחסי, מהאלוהי אל האנושי, לא היה מעבר מורכב. בני אדם נולדו והתפתחו, ולא היה מחסור ולא היה תסכול.

בשלב מסוים נכנס פחד, ובתחילה הוא נכנס כרעיון. רעיון שאומר שלכל דבר שמתחיל ישנו סוף.

אם יש סוף ואם יש גבול אז אי אפשר הכול, אז אין את הכול. אם לכל דבר ישנו סוף, אז ישנו חוסר. אם ישנו חוסר, ישנו תסכול. אם ישנו תסכול, ישנו מאבק. מאבק למי יהיה פחות חוסר או יותר שפע. מאבק כיצד לחיות את החיים. מאבק שמתקיים מהלידה והלאה, לובש ופושט צורה בגילאים שונים. לרוב מתגבש ומתמצק, והופך להיות החיים כפי שאתם מכירים אותם, לכאלו שיש בהם מאבק.

אם ישנו פחד, ישנו חוסר. אם ישנו חוסר, ישנו תסכול. אם ישנו תסכול, ישנו מאבק. אם יש מאבק, אז יש סוף. אם יש סוף, יש הצדקה לפחד. אם יש הצדקה לפחד, אז ישנו חוסר. כך הדברים מתפתחים, הם יוצרים מציאות המצדיקה את המציאות שיצרה אותם, והדברים חוזרים על עצמם שוב ושוב.

הדרכים לעשות שינוי

מסע ההתפתחות של בני האדם יכול להתחיל בכל אחד מהרבדים של המעגל אותו תיארונו. יש הבוחרים להתמקד במאבק כדי ליצור שלום. יש הבוחרים להתמקד בתסכול כדי ליצור פיוס. יש הבוחרים להתמקד בחוסר כדי ליצור שפע. יש הבוחרים להתמקד בפחד כדי ליצור אהבה.

אהבה ושפע ופיוס הם מה שהיה תמיד. פיוס הוא תוספת מאוחרת, משום שהפיוס מעיד במידה רבה על התסכול. כך גם השפע, בעצם קיומו הוא מעיד על כך שהוא לא היה קודם לכן, שהיה חוסר. האם אתם מבינים זאת? אהבה היא זו אשר הייתה תמיד. גם השלום, כמו שפע וכמו פיוס, מעצם קיומו הוא מעיד על המנוגד לו.

בזמנים קדומים מאוד בעולם זה של בני האדם, כל שהיה הוא רק אהבה. לא היה שפע כי לא היה חוסר, לא היה פיוס כי לא היה תסכול, לא היה שלום כי לא היה מאבק. דבר לא היה חסר, מעולם לא היה חסר. רק בשלב מסוים העולם הפך לדואלי והפחד, הפחד יצר חוסר שיצר תסכול שיצר מאבק.

במסעות ההתפתחות של בני האדם, אתם יכולים להתחיל את ההתפתחות בכל אחד מארבעת ההיבטים הללו, וכך להשפיע על המעגל כולו.

אם אתם הופכים פחד לאהבה או חוסר לשפע, תסכול לפיוס או מאבק לשלום - אם אתם יוצרים את זה, אתם משנים את הכול. אתם משנים את כל המעגל.

למעשה, יוצרים שינוי ומאפשרים התפתחות, משום שלא נותר עוד מה שיצדיק את הפחד.

מגבול לאין גבול

כאשר ישנה אהבה, אין סוף. כאשר ישנו שפע, אין סוף. כאשר ישנו פיוס, אין סוף. כאשר ישנו שלום, אין סוף.

לפחד יש סוף; לתסכול, לחוסר, למאבק, לרגשות הללו, למצבים הללו בהם אתם נמצאים. דמיינו את עצמכם לרגע בתוך אחד מהם, בתוך תסכול או בתוך מאבק, בתוך פחד או חוסר - בכל אחד מארבעת הרגשות הללו או המצבים הללו ישנו סוף. אתם מכווצים, אתם תחומים, אתם דרוכים. יש גבול מוגדר לחוויה. היא יכולה להתעצם אבל יש לה גבול.

לאהבה, לשפע, אין גבול. לשלום, לפיוס, אין גבול. מה קורה כאשר אתם חווים את אלה, נמצאים באלה? הכול מתרחב עד אין-קץ. ישנה הרפיה, ישנה רווחה, ישנה נינוחות. הכול פתוח, ישנה תנועה שאינה פוסקת. לדבר אין סוף. כך, אין הצדקה לפחד, ולכן אתם נמצאים בהתפתחות תמידית.

קל לכם כבני אדם להזדהות עם הסוף, עם הפרידה, עם המוות, ולהגדיר את הכול מתוך זה. אנו מציעים אם אפשר להרפות מכל זה לרגע קצר, ולהסכים לחוות את הכול מעט אחרת.

כאשר אתם נמצאים באהבה, בשפע, בפיוס, בשלום, לשום דבר ולכול אין גבול ואין סוף. אם תרשו לעצמכם לחוות זאת, לנוח בתוך זה, אז תגלו מה יכול להשתנות.

לגלות שאין סוף

אתם לא תנצחו את המוות. הגוף בשלב מסוים יסיים את תפקידו, אבל גם אז תוכלו יותר בקלות לגלות שלשום דבר אין סוף. לא תגלו זאת רק בפרידה מגוף אלא כאן ועכשיו, בעודכם חיים את חייכם.

כאשר אתם מתרווחים בתוך האהבה, בתוך שפע, בתוך פיוס, בתוך שלום, אתם יכולים לחוות את הנצחי. אם אתם מרפים מהעמיד, מהדאגות, ממחסור שיהיה או לא יהיה, מסוף שיהיה או לא יהיה - אם אתם מחזירים את התודעה להווה ומתרווחים בתוך אלה, בתוך אהבה, בתוך שפע, בתוך פיוס, בתוך שלום, אז אתם יכולים לחוש את הנצחיות.

הנצחיות הזו היא חופש. היא החופש שאתם מחפשים, שהוא רחב יותר, אם אפשר להגדיר זאת כך, מחופש להיות. זה החופש של הנצח שמעולם לא התחיל ולכן לא הסתיים. כאשר אתם נמצאים בהווה, בתוך היש, אתם יכולים להפוך יותר ויותר מיחסיים למוחלטים, מזמניים לנצחיים, מבני אדם לאלוהים.

המאבק בתודעה

מה קורה בתודעה? המאבק נמשך. המאבק יכול להיות כעסים, הוא יכול להיות ביקורת, הוא יכול להיות חוסר. החוסר יכול להיות ממשי, ואתם יכולים לעיתים להמציא אותו, להמציא בעיות שלא קיימות, לפחד מבעיות שאולי יהיו בעתיד ואולי לא. אתם דואגים כל הזמן מבלי להבין שזה מה שאתם עושים, ליצור לעצמכם גבול. חוזרים שוב ושוב למעגל. מעגל של פחד וחוסר, של תסכול ומאבק.

אין, לא היתה, וגם לא תהיה ודאות במידה כזו או אחרת, ומכאן המאבק. אתם מדאיגים את עצמכם ומאשימים את עצמכם וכועסים על עצמכם או על אחרים, וכך אתם שומרים על עצמכם כבני אדם, בתוך האנושיות.

אנו לא מציעים במסר זה פתח להיפרד מהאנושיות, אלא למזג את האלוהות והאנושיות באופן כזה אשר מאפשר לחוות את החיים האנושיים באופן יותר קל ומשוחרר.

הזמנה לשינוי החיים עצמם

אם אתם מרשים לעצמכם לשקוע בהווה, בתוך היש, הרבה יכול להשתנות ולא רק בחוויה, אלא גם במציאות. זו אינה רק הזמנה למעבר או שינוי של מצב תודעה, זו הזמנה לשינוי של החיים עצמם.

אם יש אהבה ויש שפע ויש פיוס ויש שלום ויש חופש, אז לא רק הכול יכול להיות אלא גם אתם יכולים להיות הכול. הכול הוא אפשרי, וכך נותרת השאלה, מי אתם רוצים להיות?

בתוך החופש הזה תמיד נמצאת השאלה הזו - מי אתם רוצים להיות? לאן אתם רוצים לנוע? לאיזה כיוון? איזו איכות אתם מבקשים לגלם? איזה משחק אתם מבקשים לשחק? באיזו התנסות אתם מבקשים להתנסות?

כאשר הבחירה נובעת מתוך חופש, היא יוצרת מציאות אחת. כאשר היא נובעת מתוך חוסר, היא יוצרת מציאות שיכולה להיות שונה. הבחירה יכולה להיות אותה בחירה, אך הנתיב, החוויה, יהיו שונים. האם יהיה מאבק או אולי שיתוף פעולה?

אם בנתיב ישנו מאבק, אם ישנו קושי, אם אתם לא מצליחים ליצור את מה שאתם מבקשים ליצור, להגשים את מה שאתם מבקשים להגשים, אז כדאי לחזור ולבחון את אחד מארבעת ההיבטים. מה מנהל אתכם? האם זה פחד? האם זה חוסר? האם זה תסכול? או האם זה מאבק?

לעיתים תגלו שזה אחד מהארבעה. לעיתים אולי יותר מאחד. אין זה משנה מה תגלו, כדאי להביא מודעות וריפוי לאותו ההיבט. להפוך פחד לאהבה, חוסר לשפע, להפוך תסכול לפיוס או מאבק לשלום.

כאשר אתם יוצרים את ההיפוך הזה, את הריפוי הזה, אז התודעה משתנה. הנתיב משתנה, המציאות והחוויה. לעיתים מה שאתם רוצים משתנה, לעיתים הרצון אינו משתנה אבל אופן המימוש משתנה. אין מאבק, יש שיתוף פעולה.

מה עכשיו?

התחלנו לפני זמן מה במושגי הזמן שלכם לדבר על האפשרות שיש מספיק. התחלנו עוד קודם לכן, עבורכם, לדבר על האפשרות שהכול בסדר.

הכול בסדר, יש מספיק. מכאן, נגזרת השאלה: מה עכשיו?

ככל שהאדם יודע בתוך עצמו, בכל פעם בעוד רובד שהכול בסדר, שיש מספיק, השאלה 'מה עכשיו?' הופכת להיות משמעותית מאוד.

כאשר האדם אינו יודע שהכול בסדר, כאשר האדם אינו יודע שיש מספיק, השאלה שהוא שואל היא 'מה אפשר?'. זו שאלה של צמצום, של פשרה, של התאמה אישית אל הקיים. כאשר האדם יודע שהכול בסדר ושיש מספיק, השאלה שנשאלת בתוכו היא 'מה עכשיו?'. זו שאלה של חופש או שאלה של בחירה.

יבואו זמנים, בציר הזמן שלכם, בהם אנו נדבר יותר לעומק ובהרחבה על השאלה הזו, 'מה עכשיו?'. יש לשאלה הזו משמעות רבה עבור העתיד של כדור הארץ. יש לשאלה הזו משמעות רבה לעתיד האישי של כל אחד ואחד. אבל אנו מניחים את השאלה הזו כבר כעת, מציעים אותה כנקודת מבט.

אם הכול בסדר, אם יש מספיק, אז זו השאלה: מה עכשיו? לא מה אפשר, לא מה ניתן, אלא מה הוא הרצון, מהי הבחירה.

אם אתם נמצאים בתוך מציאות שמתנהלת מתוך מה אפשר ואי אפשר, חיזרו לבחון את אחד מארבעת ההיבטים שציינו קודם. פחד וחוסר ותסכול ומאבק. גלו היכן יש צורך לעשות שינוי וכך תוכלו, יותר בקלות, יותר בפשטות, להמשיך את התהליך שבו אתם משנים את נקודת המוצא ונקודת המבט ואת המציאות כולה. שינוי שאפשר בהחלט להגדירו בשתי מילים אלו: מה עכשיו?

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.
טוהר.